

295

suficient adj. Que basta
és en la quantitat que es necessa-
ria. Bres homes són suficients :
no se'n necessiten més. || Que
revele suficiència o confiança en
si mateix.

suficientment adv. D'una
manera suficient

sufix -a adj. Afegeix a la fi
|| m. fonema o grup de fonemes
que, afegeix ~~a la final d'~~